

Formanden:

Så går vi til den næste ordfører, som er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Vi har jo i debatten været en del inde på det her forhold, at der er tale om et brud fra regeringen, bakket op af Dansk Folkeparti, på den aftale, der var indgået om, at der skulle komme en udligningsreform, der kunne træde i kraft 1. januar 2004.

Kl. 18.55

Indimellem i debatten har det lydt, som om det var en naturkatastrofe, eller at nogen i udlandet havde truffet en beslutning eller sådan noget, som nødvendiggjorde, at regeringen var nødt til at løbe fra sit løfte.

Men det er jo regeringen selv, der har besluttet, at der skulle nedsættes en strukturkommission og som ikke har villet indgå i arbejdet med at få en udligningsreform. Problemet med blot at udskyde udligningsreformen er jo, at hvis man skal vente, til alle stregerne er trukket, er det ikke i 2005, vi kommer til at få en udligningsreform, så går der endnu flere år, og der er faktisk et stort behov ude i kommunerne for den udligningsreform.

Dertil kommer hele problemet med, at man reducerer puljen til de særlig vanskeligt stillede kommuner med 161 mio. kr. i en situation, hvor der tværtimod var behov for flere penge ude i kommunerne.

Vi har kunnet se, hvordan der er skåret ned på en lang række velfærdsområder ude i kommunerne, og hvordan servicen til borgerne forringes med de stramme økonomiske rammer, der er. Så der er behov for flere penge, flere penge til de stigende udgifter til medicin, til skoler, til daginstitutioner, til ældre osv.

Det, man gennemfører her, er, at man laver nogle lappeløsninger, hvor man forlænger de overgangsordninger, der er. Man gør det oven i købet på en sådan måde, at det bliver ældre og ældre tal, der kommer til at ligge til grund for udligningen mellem kommunerne. F.eks. vil man bruge tallet for anbragte børn fra pr. december 2001, tallet for børn og unge i særlige dag- og klubtilbud og familier i døgnophold fra pr. 31. december 2000. Man vil bruge antallet af elever i vidtgående specialundervisning i 1998 som grundlag for udligningen mellem kommunerne.

Jo ældre tal, man bruger som grundlag for udligningen, jo mere uretfærdigt vil det være

mellem de forskellige kommuner, for der kan være sket store ændringer.

De familier, der har haft problemer, som har udløst dette tilskud, har måske for længst og forhåbentlig ikke de problemer længere, eller de kan være flyttet til en anden kommune. Denne nye kommune, de er flyttet til, får så ikke det tilskud, den ellers burde have haft til de udgifter, fordi det er baseret på forældede tal. Det gør jo, at man forøger problemerne i mange af kommunerne.

En af grundene til, at der er så store problemer, er jo også, at der desværre kommer flere på overførselsindkomster i nogle kommuner. Der har vi fra Enhedslistens side fremsat et forslag, som ikke har været til første behandling endnu, om fuld statsrefusion for overførselsindkomsterne. Det ville kunne betyde, at borgerne ikke kommer i klemme i kommunernes kassetænkning om, hvor meget de får i refusion i de forskellige ordninger, og det ville samtidig også kunne have betydning for udligningen mellem kommunerne.

Med det, der ligger her, løser man overhovedet ikke nogen problemer, man forstærker bare de store forskelle og problemer, der er mellem kommunerne. Dette gælder også i forhold til grundtakstmodellen, som også har været inddraget i debatten, og som jo giver store problemer og betyder, at en del børn og andre med sociale problemer ikke får den hjælp, de skal have, ikke kommer på de særlige institutioner og opholdssteder, de har behov for, fordi kommuner og amter mere ser på, hvor de kan få de forskellige tilskud.

Nogle amter som Ribe Amt beslutter, at de kun går efter, hvad der er bedst for amtskassen og ikke efter, hvilke behov borgeren har. Den type problemer burde vi gå ind at se på, hvordan vi løser, i stedet for at lave lappeløsninger og overgangsløsninger, som regeringen og Dansk Folkeparti lægger op til med det her forslag, som bare vil forstærke de problemer, der er ude i kommunerne.

Så Enhedslisten kan ikke støtte dette forslag.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg vil mene, at forslaget her er et skridt i den rigtige retning, om end et meget, meget lille skridt. Vi havde fra Kristeligt Folkepartis side gerne set et forslag, der var noget mere vidtgående, men det kommer forhåbentlig med anden fase og koordineringen af resultatet af Strukturkommissionens arbejde.